

Elegične pesme na Fakultetu muzičkih umetnosti

Fakultet muzičke umetnosti već 85 godina predstavlja mesto gde nastaju i stasavaju najbolji srpski muzički umetnici. Stručnu komisiju koja je postavila temelje ove institucije u centru Beograda, činili su Kosta Manojlović, kao prvi rektor akademije i čuveni kompozitor i dirigent Stevan Hristić. Utemeljenjem ove ustanove zaokružen je sistem muzičkog školovanja u Srbiji.

U poslednja dva meseca Fakultet muzičke umetnosti je dobijao dosta medijske pažnje. Na žalost, ne zbog ponosnih dostignuća, izvedbi muzičkih komada ili prijema nagrada. Uprava ove visokoobrazovne ustanove se odlučila na potez povišice upisnine za studente, koja je prethodno iznosila 1000 dinara, na čak 9000, što je, blago rečeno, ispraćeno sa dosta negodovanja, kako kod studenata koji su držali proteste povodom ove situacije, tako i u javnosti. Student prorektor Fakulteta muzičkih umetnosti, Aleksandar Dukić, obrazložio je ovaj potez fakulteta, koji je bio neophodan, između ostalog i zbog nespremnosti nadležnog ministarstva da obezbedi potrebna sredstva, neophodna za nesmetano funkcionisanje.

-Fakultet je, možemo reći, bio primoran na ovakvu meru, jer generalno naš fakultet, kao umetnički, ima drugačije i veće rashode, nego većina iz beogradskog univerziteta. Tu se nadovežu i situacije sa strujom i energijom koja se koristi svakodnevno, a ministarstvo nema dovoljno sluha da bi nam izašlo u susret i obezbedilo neka novčana sredstva. Čeka nas i akreditacija, koja će nas najverovatnije koštati basnoslovnu sumu, barem za naše prostore i uslove.

Polemika i „pregovori“ oko povišice upisnine pokrenuti su još u martu ove godine. Dekanka fakulteta, je tada predložila da semestralno plaćanje biblioteke i održavanje instrumenata poraste za 1000 dinara, što je i od strane studenata prihvaćeno, ali se i tada osetilo blago nezadovoljstvo među studentima.

-Mi kada smo bili na razgovorima koji su se ticali finansija, bili smo spremni da ukupna obavezna plaćanja budu veća do 2000 po semestru, tada je fakultet predložilo tih, sada već početnih 6000, i napomenuli da fakultet ne može da ide ispod toga. Ja sam tu informaciju predočio

kolegama, koja je ispraćena jakim nezadovoljstvom. Kroz nekoliko meseci stvari su se malo stišale, sve dok nije usledilo veće na kojem je dekanica iznela predlog „dogovora“, mada je to bio više deo razgovora, te nije ništa bilo ozvaničeno još uvek u tom momentu. Ona je na veću izložila nek troškove fakulteta, koji su rashodi koji su oduvek bili prisutni, ali su nisu menjali novčano. Ona je tada predložila 6000, na šta je NUN veće kontriralo sa 12000. Na tom veću nije bio prisutan niko od studenata, što zbog nemogućnosti, što zbog nekih drugih komplikacija u komunikaciji itd. Studenti na NUN veću nisu od nekog uticaja, mi tu možemo da prisustvujemo, damo mišljenje o temi o kojoj se raspravlja, ali pravo glasa nemamo. Na savetu fakulteta, ubrzo potom, je izneta suma od 12000, čemu sam se ja strogo protivio, te je ona spuštena na 9000. Iskreno da kažem ni tada nisam bio zadovoljan, jer ako smo već govorili o manjoj sumi, za koju smo se svi složili ne vidim razlog da se ona naprasno menja. Na žalost, nisam imao dovoljnu podršku, mislim da sam ja jedini glasao protiv, neki su ostali uzdržani, mada ih razumem u smislu da su se možda i uplašili, bili u strahu od profesora i ostalih prisutnih.

Sagovornik je nakon završene sednice, apelovao na dekanicu fakulteta da izađe pred studente i saopšti ideju i razloge koji stoje iza nje, što je ona odbila uz opravdanje da njen posao nije da se pravda pred studentima. Studenti su sa razlogom bili izrevoltirani ovom odlukom, te je tada počelo da se polako dolazi na ideju organizovanih protesta i obaveštavanja medija.

-Napravili smo peticiju, čini mi se da je bilo u avgustu, i bila predložena NUN veću u septembru. Peticiju je potpisalo 432 studenta fakulteta i ona je stigla u zadnji momenat, to jest pravo na veće. Dekanica je od mene zatražila da je pročitam i tada sam osteio određenu dozu, da kažem, povređenosti i iznenađenosti profesora načinom komunikacije, jer je peticija sastavljena od strane nekoliko pravnika, baš zbog terminologije kako bi ona izgledala što bolje i autentičnije. Uporedo sa povišicom izdataka, studentima je onemogućeno bilo i korišćenje soba sa instrumentima, što je predstavljalo dodatni problem, te se prostor koristio u manjem kapacitetu.

-Ono što je javnosti promaklo u celoj zbrci, jeste da su troškovi za osobe na doktorskim studijama porasli na čak 13000, međutim njih je manje, te se tome manje posvetilo pažnje i nije toliko odjeknulo.

Studenti su na protestima tražili detaljan plan preraspodele finansijskih sredstava, kao i predloge i ideje koje bi bile od koristi pri obnovi enterijera. Pažnju uprave fakulteta je u međuvremenu oduzeo i dolazak inspekcije, koja je ustanovila da studentski parlament nije validan.

-Studentski izbori nisu bili održani na vreme, te parlament koji je do sada bio aktivan zapravo nema tu moć i nije legitiman. Fakultet će dobiti negativne poene, ali je činjenica je da smo mi, kao studenti, skrajnuti iz razmišljanja uprave, koja je svoj fokus prebacila na ovu situaciju.

Studenti su bili spremni na promene, imali razumevanja za fakultet, ali smatraju da su zapostavljeni u više situacija. Jedno od opravdanja za ovakav potez bilo je i dugo najavljivano premeštanje fakulteta na novu lokaciju i u novom ruhu. Uprava se potrudila da obnovi i investira u instrumente, što se i dogodilo, te sada studenti uglavnom vežbaju na novim.

-Dekanka nas je pozvala na razgovor nakon prvih protesta i mi smo ih zbog toga obustavili. Studenti su dostavili vrstu dokumenta, gde objašnjavaju šta bi trebalo da se promeni na fakultetu, kao i finansijski plan. To je predato u drugoj nedelji oktobra i već dva meseca nismo dobili povratnu poruku ili bilo kakav odgovor. Sada nekako izgleda da je prošao momentum i kod studenata nema više te želje u toj meri kao što je tada bila.

Inicijalna želja studenata je bila da protesti ostanu unutar zidova fakulteta, bez velike pažnje javnosti, ali se informacija brzo proširila od odruštvenih mreža i postala vest. Sada, dva meseca nakon što kulminiralo na Fakultetu muzičkih umetnosti, tenzija oko finansija je splasla, a sada se tiho priča o tom potezu fakulteta. Toj tišini dodatno doprinosi i zvuk zaključavanja brave, koja onemogućava instrumentima da ispune svoju jedinu korist i odsviraju pesmu po notama velikih svetskih kompozitora. Ovih dana na Fakultetu muzičke umetnosti je previše tiho.

Autor: Nikola Bojčević

Mentor: prof. dr Dušan Pavlović, Fakultet političkih nauka